

Տանն Ասուծոյ սիւնն հասած

Տապալեցաւ անկաւ ի զած

Տան բնակիչքս վասաբախճ

Տրիւրեալ լացցուք անքիւ եւ շած :

Բաբունս ըզմեզ անեսս արաբ

Բապար եղաք մեք եւ շիւաբ

Բամեալքն Ողբամք անմխիթաբ

Բախ մեր դարձաւ սուգ մահարաբ :

Յամաբեցաւ ջուրքն կենաց

Յաւք մեծագոյն ըզմեզ պատեաց

Յուպքն բեկաւ աշակերտաց

Յրնծուքիւն մեր փոխեալ ի լաց :

Իեղին եկ իս վասն մահոտ

Իիւղ եւ հիւք տարացելոտ

Իիւսեալ բանիցքս մու առ մոտ

Իիւծեալ Գրիգորքս կեսարոտ :

Փուրով կենացն ելից ըզչափ

Փառացս եղեւ տեւեւաբափ

Փըրկչին առեալ զծաղիկն անբափ

Փոխի մահուամբ քրչիս այսչափ :

Քանակ Հայոց քրչին համարք

Քառից կրկին հարիւրիւ չափք

Քան զայս յաւել երկերիւրեակք

Քարիւն մի պարզ մի եւ յիսնակք :

(1606 = ՌՄԵ.)

Վիեննայի վանքին մէջ գտնուած ձեռագիրը ունի նաև ուրիշ գանձ մը. «Գանձ երկրորդ վասն մահուան Գրիգորի կարուղի-